

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

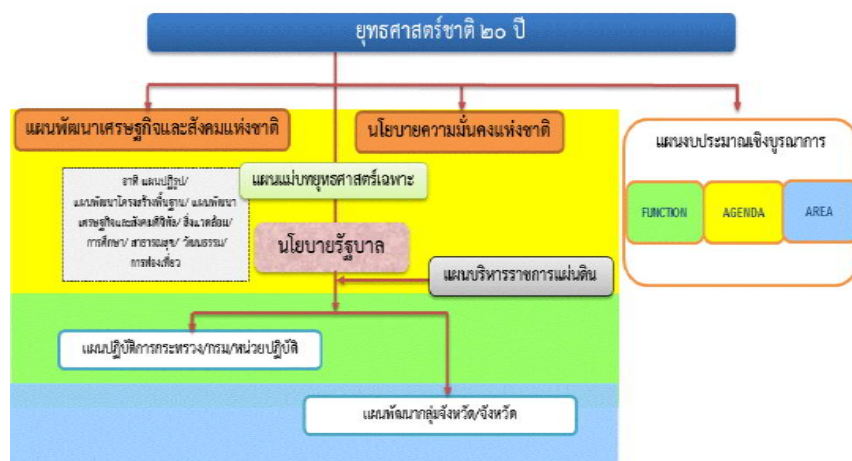
การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐–๒๕๗๙) สรุปลงได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ**
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

ตั้งคณะกรรมการ

จัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการ

พัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้อายุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๑. สาระสำคัญ

๑.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมากระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดหรือความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจากกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับ

ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรปและญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ – ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชีย

และยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ – ปี ๒๕๗๕ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการ

พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลที่มีความคืบหน้ามากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำ และการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัด ด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัด

ที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลก และรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศจะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อน การพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐–๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิต

ภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

กรอบวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

เป้าหมาย

“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

- การหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
- การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยประกอบด้วย ๑๐ หลักยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๔. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๕. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐ
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➢ แผนพัฒนาภาค

ภาคใต้ : พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย ๑) เสริมสร้างความเข้มแข็ง ภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพของห่วงโซ่คุณค่าเพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน ๒) ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวให้ เติบโตอย่างต่อเนื่อง และกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่พื้นที่เชื่อมโยงรวมทั้งชุมชนและ ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ๓) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหา ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิด ความยั่งยืนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำของภาค ได้แก่

จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สงขลา สตูล ยะลา และนราธิวาส ตลอดจนพื้นที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดนครศรีธรรมราชและสงขลา

ปัญหาและประเด็นท้าทาย

๗.๑ นักท่องเที่ยวกระจุกตัวอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวหมู่เกาะและชายหาดหลัก เกินขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) เช่น ภูเก็ต กระบี่ เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เกาะพีพี และเกาะหลีเป๊ะ เป็นต้น

๗.๒ แหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหลายแห่งยังไม่มีเป็นรู้จักของตลาดการท่องเที่ยวระดับโลก และยังขาดการพัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตอนในของภาค รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน

๗.๓ พืชเศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล) ผลิตแบบดั้งเดิม การแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มน้อย แต่มีงานศึกษาวิจัยที่สามารถนำมาขยายผลในเชิงพาณิชย์

๗.๔ จุดที่ตั้งของภาคมีความได้เปรียบ สามารถพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการค้าภายในและภายนอกภูมิภาค

๗.๕ ทรัพยากรประมงเสื่อมโทรม ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งและอุทกภัยรุนแรงขึ้น

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณธ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้นำนโยบายของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ยุทธศาสตร์การพัฒนารายสาขาและแผนพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ มาเป็นกรอบการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ทั้งนี้โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สร้างความร่วมมือในการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดความร่วมมือตามศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และกระจายความเจริญเติบโตระหว่างจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชน และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัด โดยกำหนด

วิสัยทัศน์ : “ประตูการค้าชายแดน การท่องเที่ยว สู่อาเซียน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ซึ่งมีจังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ การศึกษา การคมนาคม การบริหาร และการท่องเที่ยว มีจังหวัดในกลุ่มเป็นเครือข่ายที่จะสนับสนุนและเชื่อมโยงในเรื่องดังกล่าว กำหนดให้กลุ่มจังหวัดเป็นประตูการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายจะเป็นทางผ่าน หรือทางเข้า รวมทั้งเป็นศูนย์รวมในแหล่งความรู้ วิธีการที่จะช่วยในเรื่องการค้า การลงทุนที่สำคัญกับกลุ่มจังหวัดในภูมิภาค และประเทศในกลุ่มอาเซียน เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีด่านชายแดน ๙ ด่าน ปี ๒๕๕๖ มีมูลค่าส่งออกประมาณ ๒๘๗,๙๘๙ ล้านบาทต่อปี กว่าร้อยละ ๙๐ เป็นมูลค่าผ่านแดน ด่านสะเดา และด่านปาดังเบซาร์ และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมภาคเกษตร ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๖๘,๕๖๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๐๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด เป็นต้น ประกอบกับกลุ่มจังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก

เป้าประสงค์รวม

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น (รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น) ประเด็นยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้เป็นไปตามนโยบายและหลักเกณฑ์ วิธีการที่ ก.น.จ. กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การ พัฒนาไว้ ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑: การพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าทางการเกษตรและการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมผลิตต้นตอพื้นเมือง แปลงจำหน่ายพันธุ์มาตรฐาน การบริหารจัดการ และเพิ่มความรู้แก่เกษตรกรหรือผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มผลผลิต
๒. เพิ่มประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกร กลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการทุกระดับของยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. ส่งเสริมและ พัฒนาการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต การแปรรูป ยาง/ไม่ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางให้ได้มาตรฐานและส่งเสริมช่องทางการตลาด
๔. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีและเผยแพร่องค์ความรู้ในการเพิ่มมูลค่ายางและผลิตภัณฑ์ยาง
๕. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการเพิ่มมูลค่ายางและผลิตภัณฑ์ยางและจัดตั้งเมืองยาง (Rubber City)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒: ส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

กลยุทธ์

๑. พัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาระบบตลาดและประชาสัมพันธ์สร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการให้เป็นภูมิอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด
๔. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายแดนเชิงวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓: ส่งเสริมและพัฒนา การค้าการลงทุน และระบบโลจิสติกส์ รองรับประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงและพัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ ระบบป้องกันและบรรเทาอุกภัยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
๒. พัฒนาด่านชายแดน เมืองชายแดน เขตเศรษฐกิจให้สามารถรองรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และการค้าชายแดน
๓. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงให้มีประสิทธิภาพสามารถลดปัญหามลพิษในพื้นที่อย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
๕. ส่งเสริมอุตสาหกรรมสนับสนุนและอุตสาหกรรมต่อเนื่องให้มีความเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔: พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่ม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับและสนับสนุนการขยายตัวของธุรกิจฮาลาลอย่างเป็นระบบ
๒. ส่งเสริมพัฒนาเชื่อมโยงเพื่อยกระดับและปรับปรุงทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพของวัตถุดิบเพื่อรองรับการขยายตัวด้านฮาลาล
๓. ส่งเสริมพัฒนาสินค้าและบริการเชื่อมโยงเพื่อยกระดับและปรับปรุงทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพของวัตถุดิบเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๔. ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งขององค์กรและผู้ประกอบการ ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฮาลาล
๕. เพื่อช่องทางการจำหน่ายและกระจายสินค้าฮาลาลสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ

➤ แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปัตตานี

จุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด (Strategic positioning) ประกอบด้วย ๕ จุดยืน ดังต่อไปนี้

๑. การพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งในรูปแบบการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล มีความเติบโตอย่างมั่นคงของอุตสาหกรรมเกษตร ๔ ด้าน คืออุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา

๒. การพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งโรงงานแปรรูปอาหารสุขภาพ และอาหารฮาลาล ที่มีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. การพัฒนาให้เป็นเมืองการค้าส่ง ค้าปลีกและการบริการของจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เชื่อมโยงการค้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ กับอาเซียนตอนใต้ และเป็นเมืองที่มีความทันสมัยรองรับสังคมดิจิทัล เป็นจุดเชื่อมโยงจังหวัดชายแดนภาคใต้

๔. การพัฒนาปัตตานีให้เป็นสังคมแห่งความหลากหลายของวัฒนธรรมมุสลิม พุทธและวัฒนธรรมจีน ประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองให้มีความเป็นอยู่ที่ดี

๕. การพัฒนาหมู่บ้านให้มีศักยภาพในการจัดการพื้นที่ที่มีความสงบเรียบร้อย พัฒนาคุณภาพคน สร้างวินัยประชาชน และปรับภูมิทัศน์สร้างเมื่อให้สะอาด

วิสัยทัศน์ : “ เมืองเกษตรอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพของประเทศ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข ”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

การกำหนดจุดหมายปลายทาง (Ends) ในการพัฒนาจังหวัดปัตตานีแบบบูรณาการ ที่ให้ความสำคัญกับการนำความหลากหลายทางด้านวิถีชีวิต จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ วิธีคิดและมุมมองต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงหลวมมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานีให้เห็นเป็นภาพรวม (Holistic) ของการพัฒนาที่มุ่งเน้นความสมดุลระหว่างความพอเพียงกับความสามารถในการพัฒนาให้ก้าวทันโลกยุคใหม่โดยวางสถานะ (Positioning) ของจังหวัดปัตตานีให้เป็นแหล่งผลิตผลการเกษตรและผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพบนพื้นฐานการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมั่นคงของประชาชน

เมืองเกษตรกรรมอุตสาหกรรม หมายถึง ความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งในรูปแบบการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล มีความเติบโตอย่างมั่นคงของอุตสาหกรรมเกษตร ๔ ด้าน คือ อุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา เป็นเมืองแห่งโรงงานแปรรูปอาหารสุขภาพ และอาหารฮาลาลที่มีคุณภาพ มาตรฐานการส่งออก เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เชื่อมโยงกับนานาชาติ มีความเข้มแข็งทางการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ของเกษตรกร สถาบันการเกษตรกร ทั้งในระดับครัวเรือน แปลงย่อย แปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชน และความพร้อมสมบูรณ์ของคุณภาพของแรงงาน ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการใหม่ในเกษตรอุตสาหกรรม มีความพร้อมในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัดให้มีศักยภาพที่แข่งขันได้

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพของประเทศ หมายถึง เมืองที่มีความมุ่งมั่นในการนำปรัชญา วิถีปฏิบัติของศาสนาอิสลามในส่วนของฮาลาลมาใช้เป็นธงนำ (Flagship) ในการพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่ตั้งอยู่บนรากฐานของลักษณะภูมิสังคมแบบพหุวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน โดยการนำหลักคิดในการผลิตและดำเนินวิสาหกิจที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรกปฏิภูลหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นที่รังเกียจโดยบัญญัติของศาสนาอิสลาม รวมทั้งของศาสนาอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาทิ อาหารเจ ของคนเชื้อสายจีนในปัตตานี มาเป็นกรอบอ้างอิงในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการผลิตเพื่อการบริโภคในชุมชนท้องถิ่นของตนอย่างพอเพียง และการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดให้สินค้าและบริการของฮาลาลเป็นผลผลิตหลัก (Major Product) ในการเจาะตลาดเก่าและสร้างตลาดใหม่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Niche Market) โดยมีเป้าหมายผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ประกอบด้วย อาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาล แฟชั่นมุสลิม เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับสตรี และบริการฮาลาลเพื่อไปสู่การเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลเป็นผลิตภัณฑ์ตราสัญลักษณ์ของจังหวัดที่สร้างงานสร้างรายได้แก่จังหวัด

เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข หมายถึง ปัตตานีเป็นสังคมแห่งความหลากหลายของ วัฒนธรรมมุสลิม พุทธ และวัฒนธรรมจีน ประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในที่อยู่ อาศัย สุขภาพดี มีอาชีพมั่นคงและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งสภาพครอบครัวที่อบอุ่น

เป้าประสงค์รวม

เป้าประสงค์รวมของยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๒ เป้าประสงค์ที่สำคัญคือ ด้านเศรษฐกิจและด้าน ความมั่นคงสันติสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์ จำนวน ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้า การ บริการ และการท่องเที่ยว (น้ำหนักร้อยละ ๔๐)

กลยุทธ์

๑) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและองค์ความรู้ในระบบการผลิตทางการเกษตรให้ สอดคล้องกับภูมิสังคม และการแข่งขันได้ (ต้นทาง)

๒) ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจ อาหารเพื่อสุขภาพ และผลผลิตทางการเกษตร ทางเลือกใหม่ป้อนสู่เกษตรอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับตลาดผู้บริโภคและการพัฒนารองรับประชาคมอาเซียน และการแข่งขันในประชาคมโลก (ต้นทาง)

๓) พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ด้วย กลไกสหกรณ์ การรวมกลุ่ม การจัดการแปลงใหญ่ และการผลิตด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถ พึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน (ต้นทาง)

๔) พัฒนาคุณภาพแรงงานของจังหวัด การพัฒนาระบบบริการแรงงาน สวัสดิภาพแรงงาน รองรับการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม เมืองการค้าและการบริการ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การเชื่อมโยง กลุ่มจังหวัด และนานาชาติ (ต้นทาง)

๕) สร้างผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการใหม่ วิสาหกิจชุมชน สู่เมือง การเกษตรอุตสาหกรรม และเมืองแห่งการค้าการขาย และบริการที่เข้มแข็ง เชื่อมโยงอาเซียน และนานาชาติ (ต้นทาง)

๖) สร้างภาพลักษณ์ สื่อสารและประชาสัมพันธ์พันธกิจด้วยช่องทางที่หลากหลาย สร้าง ความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน คู่ค้า และนักท่องเที่ยว ด้วยมาตรการกลไกเชิงพื้นที่ และแนวนโยบายแห่งรัฐ (ต้นทาง)

๗) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริการรัฐรองรับการพัฒนาเมืองเกษตร อุตสาหกรรมก้าวหน้าและครบวงจร และอาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาล และอุตสาหกรรมฮาลาลสู่ระดับสากล (กลางทาง)

๘) เสริมสร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ทางทะเล การท่องเที่ยวทาง ศาสนา วัฒนธรรม รองรับการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดและนานาชาติ (กลางทาง)

๙) สร้างแบรนด์พรีเมียมปัตตานีรุกตลาดในประเทศและในกลุ่มประเทศอาเซียน และประเทศ มุสลิม และตลาดใหม่ที่สามารถแข่งขันได้ (ปลายทาง)

๑๐) พัฒนาระบบการตลาดให้ได้มาตรฐาน การค้าบริการ และการลงทุน กระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างตลาดดิจิทัล เพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาดและเชื่อมโยงการค้าสามเหลี่ยมเศรษฐกิจชายแดนใต้ กลุ่ม จังหวัด ประเทศ และนานาชาติ (ปลายทาง)

๑๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งของตลาดท่องเที่ยว เปิดตลาดใหม่ รักษาตลาดเดิม เพิ่มตลาด มุสลิม รับการขยายตัวของการท่องเที่ยวของกลุ่มมุสลิมจากอาเซียน และนานาชาติ (ปลายทาง)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒

การพัฒนาสังคม ชุมชนที่น่าอยู่ และทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน (น้ำหนักร้อยละ ๓๐)

กลยุทธ์

๑) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ป่าต้นน้ำ และพัฒนาแหล่งทรัพยากรรองรับ การเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมฮาลาล และอาหารฮาลาล (ต้นทาง)

๒) ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวเพื่อสร้างเกราะป้องกันภัยคุกคาม และสร้าง ความเข้มแข็งให้กับครอบครัวโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน (ต้นทาง)

๓) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางคุณธรรม ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และสร้างคุณค่า มูลค่าเพิ่มเพื่อการพัฒนาจังหวัดบนความเป็นพหุวัฒนธรรม (ต้นทาง)

๔) ปรับระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน โดยให้ชุมชนเป็น ฐานในการพัฒนา อนุรักษ์ และจัดการให้เกิดประโยชน์ (กลางทาง)

๕) สร้างมาตรการรองรับปัญหาทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงโลกร้อน ลดภัยคุกคามทาง ธรรมชาติต่อจังหวัดอย่างยั่งยืน (กลางทาง)

๖) สร้างเสริมสุขภาพประชาชน พัฒนาทั่วทุกชุมชน หมู่บ้านให้เป็นพื้นที่สุขภาวะดีแบบมีส่วนร่วมพร้อมยกระดับการบริการสุขภาพรองรับการพัฒนาเมือง และการเชื่อมโยนนานาชาติ (กลางทาง)

๗) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน และโอกาสในการพัฒนาตนเองของประชาชนที่เท่าทันการ เปลี่ยนแปลง รักษาอัตลักษณ์ที่ดีงาม พร้อมเปิดสู่ประชาคมอาเซียน (กลางทาง)

๘) สร้างชุมชนเข้มแข็งโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนพัฒนาระบบบริการแห่งรัฐ ยึดหลัก เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา (กลางทาง)

๙) ยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาคุณภาพคน พัฒนาเมือง ชุมชน สู่พื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่ ประชาชน ชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง (กลางทาง)

๑๐) สร้างมาตรการเพื่อการพึ่งตนเองของประชาชน หมู่บ้าน ชุมชนที่ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง และระบบสวัสดิการชุมชนที่เข้มแข็ง (ปลายทาง)

๑๑) ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพ รายได้ จากทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาอย่างรู้คุณค่า และ การรักษาให้ยั่งยืน (ปลายทาง)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงเมืองสู่นานาชาติ (น้ำหนัก ร้อยละ ๓๐)

กลยุทธ์

- ๑) เสริมสร้างศักยภาพหมู่บ้านในการจัดการตนเองให้มีความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อย (ต้นทาง)
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามและเฝ้าระวังภัยคุกคามต่อประชาชนและความมั่นคงของจังหวัดด้วยการทำงานแบบบูรณาการผสมผสานความทันสมัยของเทคโนโลยี และคุณภาพบุคลากร (กลางทาง)
- ๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และพัฒนาการคมนาคมทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ ให้มีความปลอดภัย มีมาตรฐานเชื่อมโยงจังหวัด กับกลุ่มจังหวัดประเทศอาเซียน และนานาชาติ (กลางทาง)
- ๔) พัฒนาการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดด้วยกลไกการทำงานเชิงบูรณาการรูปแบบประชารัฐ เน้นการกิจร่วม พื้นที่เป็นฐาน ประชาชนเป็นศูนย์กลาง (กลางทาง)
- ๕) ปรับสภาพแวดล้อมเมือง สร้างภูมิทัศน์ใหม่ ให้มีความเป็นอารยะสถาปัตย์ เป็นเมืองสะอาด เป็นระเบียบพร้อมต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองด้วยความประทับใจ (กลางทาง)
- ๖) ยกระดับการบริการประชาชนให้มีความทันสมัย เป็นสากล และรองรับการเติบโตของเมืองสู่ นานาชาติ (ปลายทาง)
- ๗) เตรียมพร้อมเมืองสู่สังคมดิจิทัล และพัฒนาสู่เมืองแห่งความทันสมัยด้วยเทคโนโลยี (ปลายทาง)

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

วิสัยทัศน์ : พัฒนาท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ สร้างสังคมสันติสุข ภายใต้เศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน

เป้าประสงค์ :

๑. ประชาชนทุกระดับมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๒. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ในการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ
๓. สร้างเครือข่ายการคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกัน
๔. ประชาชนตระหนักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริม สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการสร้างงาน สร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร และปศุสัตว์ ตามแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่ ศูนย์นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล
๓. ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และจัดให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น

๔. ส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลผลิต ผลิตภัณฑ์ และการตลาดของสินค้า OTOP

๕. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการ

๖. ส่งเสริม สนับสนุน ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นสินทรัพย์ทางปัญญาสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ

กลยุทธ์

๑. ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก และทำเหียบเรือ

๒. พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร และการขนส่ง

๓. จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง

๔. ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา

๕. จัดทำผังเมืองและผังตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง

๔. จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย

๕. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนากระบวนการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและความมั่นคง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบทุกระดับ

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่สอดคล้องตามความต้องการของประชาชน

๓. ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถานให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

๔. ส่งเสริม สนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

๕. ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่างๆ ศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬา การท่องเที่ยว สันทนาการ

๗. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว

๘. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพคน ครอบครัวและสังคมให้คนดีมีคุณธรรม

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“แหล่งวัตถุดิบอาหารฮาลาล สืบสานศาสนาวัฒนธรรม นำพาสันติสุข ทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลกะรุปี มี ๗ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงาน สร้างอาชีพให้ประชาชนในท้องถิ่น ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร และปศุสัตว์ ตามแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

๓. ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ

๔. ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น

๕. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้า

๖. ส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการพัฒนาคุณภาพผลผลิตและผลิตภัณฑ์

๗. พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์และส่งเสริมการตลาดสินค้า OTOP

๘. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด

๙. พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นสินทรัพย์ทางปัญญาสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

๑๐. รณรงค์ให้ความรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกในการประหยัด และลดหนี้สินในระดับครัวเรือน

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบทุกระดับ
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกาจัดการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่สอดคล้องตามความต้องการของประชาชน
๓. ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
๔. ส่งเสริม สนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
๕. ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็ก เยาวชนได้มีส่วนร่วมในด้านการแสดงออกด้านความคิด และมีนิสัยรักการเรียนรู้
๖. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนให้มีคุณธรรมนำความรู้เกิดภูมิคุ้มกัน
๗. ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่างๆ
๘. ส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๙. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว
๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการคุ้มครองเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไป

๑๑. ควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจแก่ผู้ติดยาเสพติด

๑๒. ส่งเสริมการป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อ

๑๓. ส่งเสริมการสร้างสุขภาพตามวิถีชีวิต

๑๔. ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาบุคลากรรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้านการกีฬาการออกกำลังกาย และกิจกรรมนันทนาการ
๒. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ
๓. ส่งเสริม สนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา
๔. ส่งเสริม สนับสนุนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
๕. ปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกประเภท
๖. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว
๗. พัฒนาระบบบริหารจัดการ การกีฬาและการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๘. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างภาพลักษณ์ของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

๔. ยุทธศาสตร์ด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสวัสดิการ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร
๒. พัฒนา ปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ และพัฒนาสถานที่ปฏิบัติงาน
๓. พัฒนา ปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์การตาทหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๔. พัฒนาและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
๕. ปรับปรุงรูปแบบการทำงาน อำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนกระบวนการทำงาน
๖. พัฒนาส่งเสริมระบบประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กร รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๕. ยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพและการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก และท่าเทียบเรือ
๒. พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร และการขนส่ง
๓. จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง
๔. ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา
๕. จัดทำผังเมืองและผังตำบล

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. คุ้มครอง ดุแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
 ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ และ
 สิ่งแวดล้อม

๓. ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
๔. จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
๕. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนากระบวนการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
 ๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่นเพื่อ
 เกิดสันติสุข
 ๓. ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณ
 ภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืน โดยยึดหลักแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชน
 พึ่งพาตนเองได้ และปัญหาความยากจนลดลง
 ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๓. ดูแลรักษา อนุรักษ์และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนประชาชน
 ออกกำลังกาย

๔. สนับสนุนประชาชนออกกำลังกาย มีสุขภาพแข็งแรง และคุณภาพชีวิตที่ดี
๕. ประชาชนเข้าใจบทบาท หน้าที่ของตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๖. การคมนาคมมีความสะดวกและระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอ
๗. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน
๒. จำนวนสถานศึกษา ศาสนสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้
๓. จำนวนสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
๔. จำนวนเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชน
๕. จำนวนผู้ติดยาเสพติด
๖. จำนวนประชาชนที่มาออกกำลังกายและทำกิจกรรมนันทนาการ
๗. จำนวนสนามกีฬา
๘. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา
๙. จำนวนถนน
๑๐. จำนวนเสาไฟฟ้า
๑๑. จำนวนแหล่งน้ำ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. เศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืน โดยยึดหลักแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ และปัญหาความยากจนลดลง
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ดูแลรักษา อนุรักษ์และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนประชาชนออกกำลังกาย
๔. สนับสนุนประชาชนออกกำลังกาย มีสุขภาพแข็งแรง และคุณภาพชีวิตดีขึ้น
๕. ประชาชนเข้าใจบทบาท หน้าที่ของตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๖. การคมนาคมมีความสะดวกและระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอ
๗. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกกระดับ
๓. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬาออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไป
๕. ส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร
๖. ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน ระบบระบายน้ำ
๗. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

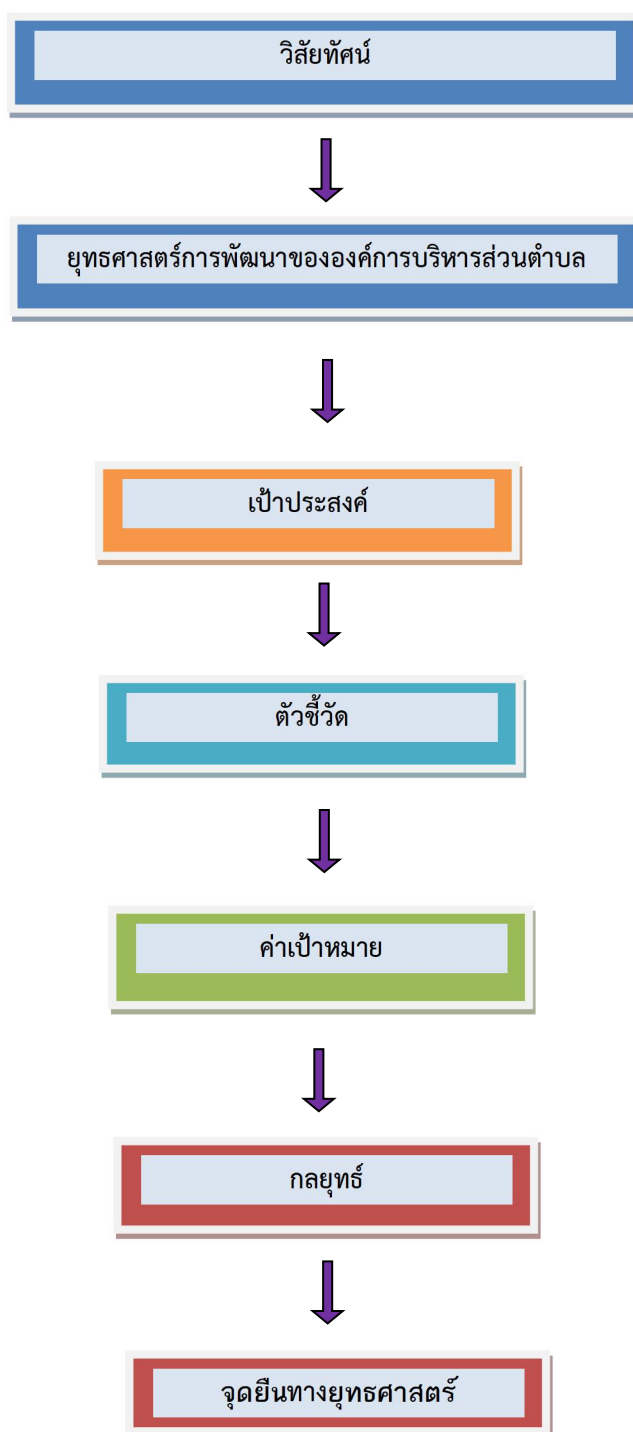
จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกะรุปี

จุดยืน ความมุ่งมั่น ประเด็นสำคัญและเป็นหัวใจหลักในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โดยมาจากความต้องการทางยุทธศาสตร์ที่ผ่านการวิเคราะห์ ๓ ด้าน ความสำคัญต่อภารกิจ ความเร่งด่วนในด้านปัญหา โดยมีเกณฑ์ ๕ ระดับ น้อยมาก น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ตามลำดับ โดยความต้องการที่ได้ค่าคะแนนสูงจัดทำหรือกำหนดเป็นจุดยืนในการพัฒนาด้วยกลไกของยุทธศาสตร์ต่อไปดังนี้

๑. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น
  ๒. การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
  ๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
  ๔. ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนในพื้นที่และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
  ๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนและเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑.จุดแข็ง (S : Strength)

- (๑) ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- (๒) มีพื้นที่ทางการเกษตรที่สมบูรณ์หลากหลาย
- (๓) มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
- (๔) มีความเข้มแข็งทางหลักศาสนาและวัฒนธรรม
- (๕) พื้นที่ตั้งของตำบลอยู่ในเขตตัวอำเภอกะพ้อ
- (๖) มีการดำเนินโครงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น
- (๗) มีภาษาท้องถิ่นที่สามารถสื่อสารกับประเทศเพื่อนบ้านได้

๒. จุดอ่อน (W : Weakness)

- (๑) ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
- (๒) สัดส่วนของบุคลากรบางส่วนไม่สอดคล้องกับภารกิจงานที่มีค่อนข้างมาก
- (๓) ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตร
- (๔) เด็กและเยาวชนในพื้นที่ขาดโอกาสทางการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
- (๕) ประชาชนขาดความรู้และไม่มีส่วนร่วมการบริหารจัดการขยะและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๓.โอกาส (O : Opportunity)

- (๑) รัฐบาลมีนโยบายมุ่งเน้นพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพื้นที่พิเศษ
- (๒) มีหลายหน่วยงานเข้ามาร่วมพัฒนาในพื้นที่
- (๓) มีเงินสนับสนุนจากภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ

๔. ข้อจำกัด (T : Threat)

- (๑) งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน
- (๒) กฎหมายและระเบียบต่างๆในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน
- (๓) การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้
- (๔) เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ทำให้เกิดความหวาดระแวงและขาดความเชื่อมั่นเป็นอุปสรรคในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง
ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้
ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. การจัดการโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้น
- ๑.๒ ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด
- ๑.๓ รางระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันทำให้มีน้ำขังเป็นบางจุด
- ๑.๔ แหล่งน้ำในการเกษตรไม่พอเพียงในช่วงฤดูแล้งและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคและ
ยังใช้ได้ไม่เพียงพอ

๒. การส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๒.๑ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีถูกสังคมสมัยใหม่ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไปและไม่ค่อยมีผู้
สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒.๒ เยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามหลักปฏิบัติของศาสนาอิสลาม

๓. การจัดการศึกษา การกีฬาและนันทนาการ

- ๓.๑ การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่
สูงกว่าขั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน
- ๓.๒ เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ บุหรี่ เหล้า ยาเสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร
- ๓.๓ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพของตนเอง

๔. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

- ๔.๑ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่ม
อาชีพอย่างเข้มแข็งและขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
- ๔.๒ ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ เนื่องจากต้องผ่านพ่อค้าแม่ค้าคนกลาง
- ๔.๓ ประชาชนขาดความรู้ด้านสุขอนามัยและมีการระบาดของโรคติดต่อ
- ๔.๔ มีประชาชนผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ประสบภัย ต้องได้รับการช่วยเหลือและการจัดสวัสดิการ
สังคม การสงเคราะห์
- ๔.๕ มีประชาชนกลุ่มผู้ติดยาเสพติดต้องได้รับช่วยเหลือบำบัดและฟื้นฟูให้ดำรงชีวิตเป็นปกติ
- ๔.๖ การส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกาย

๕. การพัฒนาการเมืองและการบริหารจัดการที่ดี

- ๕.๑ ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง
- ๕.๒ เครื่องมือเครื่องใช้ให้เพียงพอมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานยังไม่เพียงพอ
- ๕.๓ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
- ๕.๔ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง
- ๕.๕ การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้
- ๕.๖ เกิดสาธารณภัยขึ้นบ่อยครั้งทำให้ทรัพย์สินของประชาชนได้รับความเสียหาย

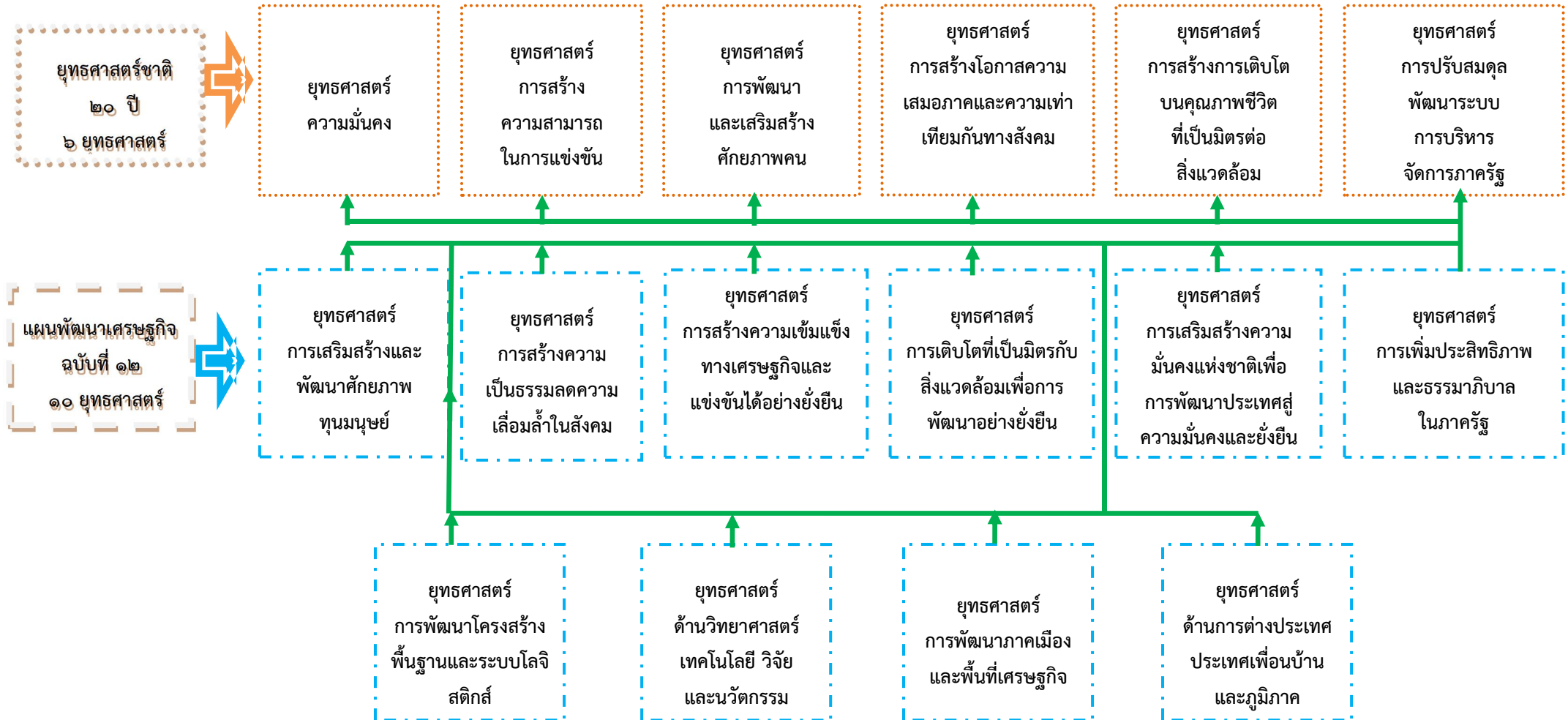
๖. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

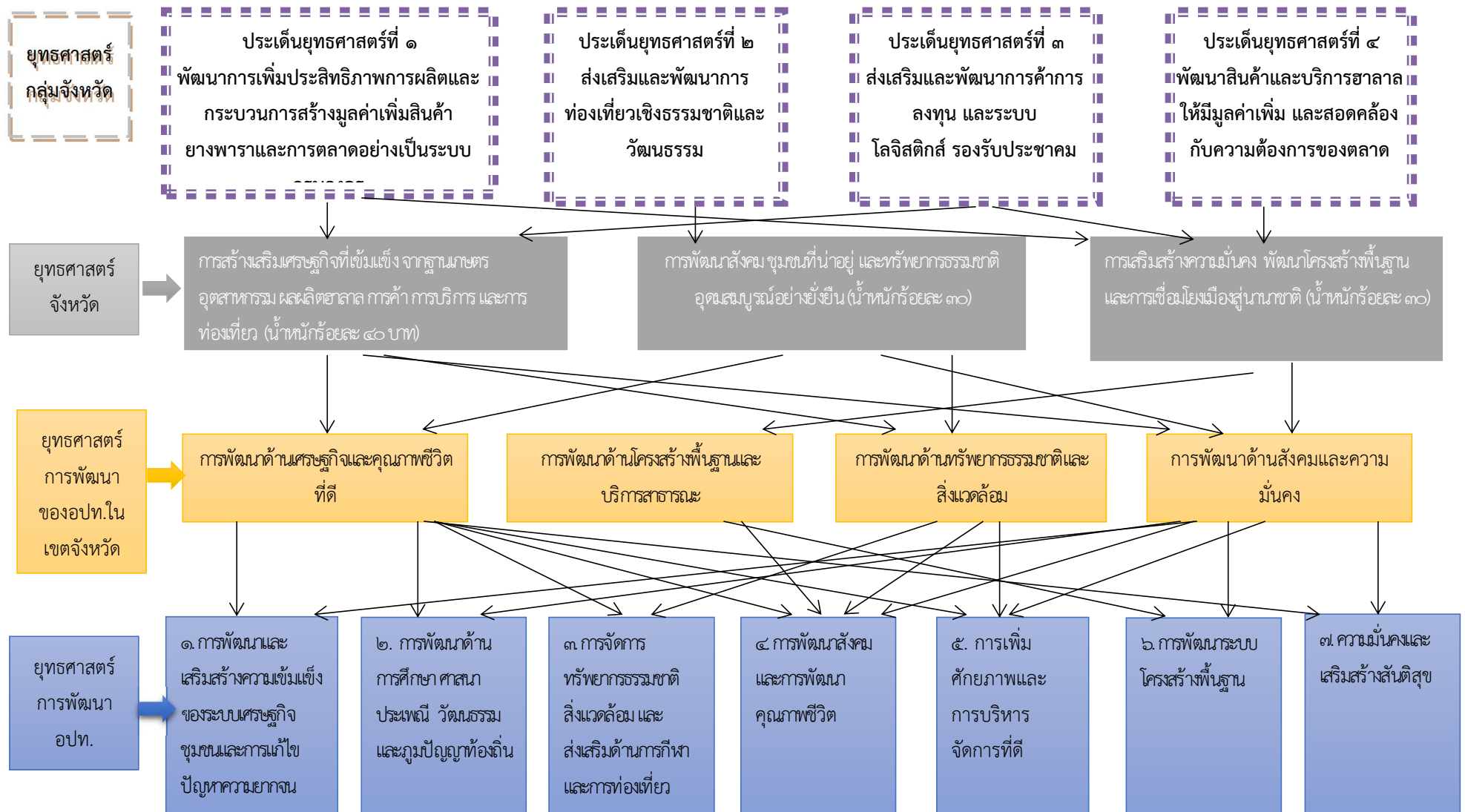
๖.๑ ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการขยะในชุมชน

๖.๒ ประชาชนขาดจิตสำนึกในการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลกะรุปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์ (strategy Map)

